

Česká republika
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl soudcem zpravodajem Ivanou Janů o ústavní stížnosti stěžovatelky P. B., zastoupené Mgr. Janem Lego, Ph.D, advokátem se sídlem v Plzni, Lochotínská 18, proti stanovisku Akreditační komise přijatému na zasedání ve dnech 30. ledna - 1. února 2012 ve věci návrhu na prodloužení platnosti akreditace Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, spojené s návrhem na vydání předběžného opatření a návrhem na zrušení § 79 odst. 5 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, takto:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění:

Stěžovatelka se - coby studentka magisterského studijního programu Právo a právní věda, studijního oboru Právo na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni - ústavní stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného stanoviska. Namítá, že jí bylo porušeno právo na spravedlivý proces, stěžovatelčino právo na zachování lidské důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti, právo na svobodnou přípravu ke zvolenému povolání, právo na vzdělání, jakož i právo vlastnit majetek. Ohnisko protiústavnosti dle jejího názoru tkví v § 79 odst. 5 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, a proto stěžovatelka navrhuje jeho zrušení. Zároveň navrhuje vydání předběžného opatření dle § 80 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Ústavní stížnost je nepřípustná.

Stěžovatelčina ústavní stížnost směřuje proti stanovisku Akreditační komise vydanému k žádosti Západočeské univerzity v Plzni, Fakulty právnické, o prodloužení platnosti akreditace magisterského studijního programu "Právo a právní věda" se studijním oborem "Právo". Na prodloužení platnosti akreditace dopadá § 80 odst. 2 zákona o vysokých školách. Podle tohoto ustanovení lze platnost akreditace i opakovaně prodloužit; na řízení se přiměřeně vztahuje § 79 citovaného zákona. Z přiměřené aplikace § 79 vyplývá, že Ministerstvo školství je povinno postoupit žádost o prodloužení akreditace Akreditační komisi. Akreditační komise žádost posoudí a vydá k ní své stanovisko. Po obdržení stanoviska rozhodne o žádosti o prodloužení platnosti akreditace Ministerstvo školství. Ministerstvo žádosti nevyhoví mj. tehdy, pokud komise nevydala souhlasné stanovisko.

Z uvedeného vyplývá, že samotným stanoviskem Akreditační komise k žádosti o prodloužení platnosti akreditace se do možnosti přijímat uchazeče, konat výuku, zkoušky či přiznávat akademické tituly (§ 78 odst. 2 zákona o vysokých školách) nezasahuje. Stanovisko akreditační komise je tedy teprve podkladem pro rozhodnutí Ministerstva školství. K zásahu do právní sféry proto nemůže dojít již stanoviskem, ale až následným rozhodnutím; teprve toto rozhodnutí představuje úkon správního orgánu, jímž se rozhoduje o právech a povinnostech.

Nelze souhlasit se závěrem stěžovatelky, že § 79 odst. 5 písm. f) zákona o vysokých školách "neumožňuje správnímu orgánu napravit zjevnou protiprávnost stanoviska Akreditační komise". Ministerstvo školství sice na straně jedné nesmí prodloužit akreditaci studijního programu, pokud k tomu nedala Akreditační komise souhlasné stanovisko (a fortiori nesmí ani prodloužit akreditaci na dobu delší, než dovoluje stanovisko), avšak dle § 79 odst. 8 tohoto zákona (použitého přiměřeně na základě § 80 odst. 2 téhož předpisu) je oprávněno vyzvat Akreditační komisi k novému jednání k vydání stanoviska a k odstranění nedostatků v odůvodnění, zjistí-li, že skutečnosti uvedené v odůvodnění nevydání souhlasného stanoviska neodpovídají skutečnosti nebo zákonu.

Možnost obrany není v žádném případě upřena ani tomu, kdo se bude domnívat, že rozhodnutím Ministerstva školství o prodloužení platnosti akreditace byl přímo zkrácen ve svých právech. Ochrana je k dispozici po vyčerpání řádného opravného prostředku ve správním řízení v podobě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.; v rámci řízení o této žalobě soud přezkoumá nejen samotné rozhodnutí, ale i stanovisko

Akreditační komise. Proti rozhodnutí krajského soudu je pak za podmínek stanovených soudním řádem správním přípustná kasační stížnost. Žádný z těchto zákonných procesních prostředků však dosud vyčerpán nebyl (§ 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu).

Vzhledem k tomu Ústavní soud návrh mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků dle § 43 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 43 odst. 2 písm. b) zákona o Ústavním soudu jako nepřípustný odmítl. Tento osud sdílejí i spojené návrhy na vydání předběžného opatření a na zrušení § 79 odst. 5 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

Poučení: Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 43 odst. 3 zákona o Ústavním soudu).

V Brně dne 29. 2. 2012

Ivana Janů v. r.
soudce zpravodaj